

2020_Révész Sándor_Way of thinking 02
Révész Sándor Kicsik legyünk vagy nácik?
https://hvg.hu/360/202024_kicsik_legyunk_vagy_nacik

Az etnikailag meghatározott nemzetállam híveinek az 1941-es Magyarország matricáját kellene az autójukra ragasztaniuk

Most, hogy túlestünk a századik évfordulón, megkérdezhetjük, miért is nem hetvenhárom az a száz? Vajon miért nem február 10-e a Nemzeti Összetartozás Napja? Miért múlt el nyomtalanul az országcsönkítés hetvenedik évfordulója 2017. február 10-én? Miért nem zúgtak a harangok három évvel ezelőtt, azon a gyászos februári napon délután öt óra negyvenkilenc perctől? És miért nem fogják nyúzni azokat a harangokat a 75. évfordulón sem? És a századikon sem, 2047-ben? Miért nem érdekel senkit az a nap, és az a perc, amikor aláírták 1947-ben a Magyarország jelenlegi határait meghatározó szerződést Párizsban? Miért szól ehelyett minden egy többszörösen fölülírt szerződésről?

Miért elfelejtett dátum 1938. november 2-a, amikor részben érvénytelennek mondták ki a trianoni szerződést. Akkor mindenki tudta, minden lap megírta, hogy leomlott a trianoni határ, hogy a bécsi döntés a trianoni szerződés szétszakítását jelenti, hogy „a magyar igazság széttörte a trianoni rabbilincseket”. (Friss Újság, 1Co& november 4.)

Miért nem viszonyul senki ahhoz a nem is történelmi, nem is trianoni Magyarországhoz, amely 1938 ősze és 1941 tavasza között kialakult? Pontos számokat az ide-oda áramlók (menekülők), a különböző népszámlálási adatok és nem egyértelmű identitású állampolgárok miatt nem mondhatunk, de a Trianonban elszakított magyarok mintegy 70-75 százaléka visszazakadt Magyarországra. Velük sok-sok nem magyar is, Észak-Erdélyben a lakosság közel fele, Délvidéken a többsége, Kárpátalján a túlnyomó része.

És akkor még nem beszéltünk a több százezer zsidóról, akiknek nagy többsége magyarnak tekintette ugyan magát, de az akkor uralkodó keresztény-nemzeti kurzus (no pláne a nyilas ellenzék) nem tekintette őket annak. Abban a két és fél évben az ország lakossága kerekítve 70 százalékkal, a területe 88 százalékkal nőtt. Miért nem latolgatja senki ennek az 1941-es Magyar-országnak az „igazságát”? Amelyben ugyebár a Trianon előtti Magyarországgal ellentétben a magyarok meghatározó többséget képviseltek, jóval kevesebb mint 10 százalékuk rekedt volna az ország határain kívül, és az az ország a Mohács és Trianon közöttivel ellentétben még önálló is volt. Az etnikailag meghatározott nemzetállam híveinek az 1941-es Magyarország matricáját kellene az autójukra ragasztaniuk.

Miért tabu Párizs és 1947? Csakis azért, mert ha nem lenne tabu, akkor szembe

kellene nézni

az igazi kérdéssel: Hitler vagy Trianon? A történelem ezt a kérdést tette fel, és nem mást.

Magyarország nem azért akkora, amekkora, mert a győztes nagyhatalmak 1920-ban így döntöttek, hanem azért, mert nem a Trianont eltemető náci Németország és fasiszta Olaszország nyerte a második világháborút. Ha ők nyerne, ma eszünkbe sem jutna Trianon. Nemcsak nekem, aki ebben az esetben aligha szülehettem volna meg, de másnak sem. Élhetne a magyarok túlnyomó többsége nagyrészt magyarok lakta Magyarországon - náci-fasiszta Európában.

Kicsik legyünk vagy náci, ez a kérdés. Eddig a beismerésig az ellenzék sem merészel eljutni.

1920-ban gátak, fékek, korlátok nélkül, a legerőteljesebb kifejezésekkel lehetett gyalázni a bosszúálló, ármányos és dilettáns győztes nagyhatalmakat és a területtrábló kicsiket, amelyek minden talpalatnyi földet tönkretesznek, amelyet elbitoroltak tőlünk. Lehetett vállalni 1920-ban azt is, hogy a nagy háborúban mellettünk, a vesztesek mellett volt az igazság. Nem kellett szégyellni, hogy azon az oldalon harcoltunk, amelyiken, s nem a békét diktálók oldalán. Ezt a pozíciót most, száz év múltán sem lehetetlen tartani. De a második világháborúval már nem ez a helyzet. Ott még nem tartunk, hogy Hitler és Mussolini szövetségét is így lehessen vállalni. Ezért nem lehet igazat mondani arról, miért akkora ma az ország, amekkora.

Nem kellett sem nácinak, sem fasisztának lenni ahhoz, hogy nyolcvan évvel ezelőtt azt gondolja egy önmagát nemzetinek hirdető és vélő politikai erő, hogy azok mellé kell állnunk, akik a nemzetek közötti vitákban mellettünk állnak, bármilyenek legyenek is azok egyébként. „Ez célja életünknek, tengelye politikánknak, iránya fejlődésünknek, e szerint fog igazodni szimpátiánk és antipátiánk, e szerint válogatunk barátot és ellenséget a népek vásárján. A magyar égen nincs többé írás olvasható, csak e két szó: Magyarország visszaállítása!” Ezt írta a szélsőjobboldaltól távol álló, zsidó lapként kezelt és támadott Az Est a trianoni békeszerződés aláírása utáni napon. Ennek a nemzetstratégiának az igazolását szolgálja annak az elmosása, hogy kikkel lehetett és kellett Trianon ellen szövetséget kötni. Ha a magyar nemzet az első, és minden egyéb szempont, minden egyetemes érték és érdek másodlagos.

Náci Németország és fasiszta Olaszország híján most a legkeményebb kommunista, poszt-kommunista keresztény- és zsidóüldöző iszla-mista diktatúrák szövetségébe köti bele Magyar-országot ez a nemzetstratégia. A különbség az, hogy ezektől még csak nem is remélhetünk semmit, csak példaképpül szolgálnak a nemzeti-vallási-ideológiai alapú diktatúrához.

Egy országnak annál jobb, minél jobb világ része. És fordítva. Jobb világban a kisebb országnak is jobb, rosszabban a nagyobbak is rosszabb.

56 hvg 2020. június 11.